posted by Willant on 4. jún 2008 - 22:12
14.02.2009 - posledná úprava článku.

Ako bolo v Egypte v roku 2006 **[1]**

Z Trnavského mýta sme sa chceli nočným spojom 213 zviesť na letisko. Samozrejme sme sa postavili na zlú zastávku. Kým sme na to prišli, bolo takmer neskoro. S kuframi a batohmi sme horko ťažko prebehli na druhú zastávku. Pri tomto chaotickom premiestňovaní Dominika spadla tak nešťastne, že si obila koleno aj nos. Hlavne, že autobus nás počkal. Úradné formality prebehli bez problémov. Po nástupe do lietadla nasledovala tradičná diskusia, kto bude sedieť pri okne. No ten, kto má fotoaparát, to znamená že ja...

Prvá časť letu bola dosť trasľavá, prelietali sme cez búrku, ale veľké pohoria Rumunska už bolo krásne vidieť.

Grécke ostrovy boli roztrúsené po mori, ako perličky. Nasledovalo mesto Káhira a delta Nílu, jediný zelený riečny veľtok severnej Afriky, potom už len nekonečná púšť.

V Hurgade nás ovanulo pri výstupe teplo púšte. Príchod do hotela bol bezproblémový. Pri vstupoch do hotelov a pláži je samozrejmosťou stráž, tzv. turistická polícia a všade prítomné detektory kovov na zbrane a výbušniny.
Od 9:00 do 12:00 sme absolvovali ubytovaciu procedúru povinnú prednášku našej delegátky.

Izby boli ako letisko, obrovské s klimatizáciou. My sme klimatizáciu použili len na začiatku potom sme si na tropické, ale suché teplo celkom zvykli. Od 12:00 do 14:00 sme mali povinný odpočinok a potom zabezpečenie základných potrieb, vody a egyptských peňazí a na želanie pani manželky lieky antinal.

Okno aj balkón bol na mestskú stranu. Všeobecný ruch a hluk bol celkom dobre utlmený po uzatvorení balkóna, okrem revu muezínov z okolitých mešít.

Manželka sa teší všeobecnej obľube, nakoľko je blondína. Dostala plus vodu zadarmo plus umelú ružu, bakšiš sme za to nedali, dúfame že už viac neprídu vyrušovať.

Kurz 10 EUR – 72 EL, zmenáreň je blízko. Ochranka pri vrátnici občas zadrieme na stoličke. Roaming z mobilu funguje spoľahlivo. Je tu permanentne teplo ako v kotolni. V telke tu nič zaujímavé nedávajú, preto asi aj araby vysedávajú na uliciach.

13:30 hod. – pri mori sme zatiaľ neboli.

Máme výhľad na more aj ulicu. Na ulici stále vytrubujú automobily, ale napriek všeobecnému pouličnému hluku mi to akosi nevadí. Obťažovanie počas nákupov som očakával intenzívnejšie. Pri sebavedomom zamietnutí dajú pokoj. Pred nosom mám 2x klenotníctvo a lekáreň. Všetko na vôkol vyzerá, akoby to nestihli alebo nechcú dostavať. V lekárni je ženská obsluha. Ak zastaví malý mikrobus Mitsubishi a vytrubuje, tak to je ako miestny autobus. Nikto sa tu neponáhľa – na čo?

Večera 19:00 hod. – super personál, vynikajúci výber jedál, ochotná obsluha. Ale chýbali syry, vajcia a ryby. Úbohým vegetariánom neostávali len zeleninky, z ovocia bol len jeden druh - žltý melón. Neskôr boli grapefruit, hrozno a červený melón. Sladkosti orientálnej kuchyne boli na výber skutočne v obrovskom množstve. Hádam ich bolo viac ako 20 druhov. Hlavných jedál bolo tiež viac. Bravčové mäso nečakajte.

Po večeri sme si dali odpočinok na terase. Terasa je na stranu ulice a ozaj je na čo pozerať. Na každé arabské auto by mohli namontovať tlmič klaksónu! Arabskí šoféri sa držia zásady, možno ma nevidí, tak nech ma aspoň počuje. Trúbia keď odbočujú, keď prebiehajú, trúbia na chodcov. Autobus (mikrobus) trúbi na budúceho možného zákazník. Trúbia vždy a všade.

Ďalším mojim poznatkom je, že chodníky i keď pekné so zámkovou dlažbou, sú len pre turistov. Šesťčlenná arabská rodinka si zásadne cupitá s detičkami po ceste. Kde tu nájsť aj prechody pre chodcov, ale prechody sú všade. Tam kde chodec prejde je prechod, ale vyznačené? Načo a komu?

Zastaviť sa dá tiež hocikde. Napríklad s malým nákladiakom na kus reči, v strede cesty, vedľa parkujúceho auta. Trochu to zdrží dopravu, no ale tu sa nikto neponáhľa. Cestná kanalizácia je tu neznámy pojem, veď aj na čo, prší tu len 7-krát do roka a teplá voda je od slnka horúca, studená je vlažná.

Počas písania týchto poznámok manželka zapla klimatizáciu. Sediac pod vonkajším zariadením klímy konštatujem, že vzduch ako ten teplý, ktorí fúka von klimatizácia je stále menej teplý ako okolie. Teplomery sú tu neznámy pojem. Prečo by sa niekto stresoval s nejakými číslami, len pre informáciu teplota neklesne pod 32°C.

01.07.2006 - raňajky sú super, majú všetko. To všetko je veľmi dobré, syr je len jeden druh a saláma tiež, čo vlastne nie je z mäsa ale niečo sójové okorenené voľačo. Káva tiež nie je arabská, ale bežná hotelová.

Hotelová služba je vynikajúca, upracú do skríň aj porozhadzované šaty. Pani sprievodkyňa je vynikajúca, len pochváliť sa ju dá.

More: Uzavretá hotelová pláž s bazénmi pre deti, vstup je strážený hotelovou ochrankou. Celý areál je krásne upravený, palmy, kvety a kríky, pastva pre oči.
Na plávanie odporúčam gumové papuče, bez nich je to trochu nebezpečné. Ja to riešim zatiaľ tak, že sa pozriem okuliarami kam stúpam. Samozrejmosťou je šnorchlovacia výbava. Najlepšia je kvalitná, so silikónovou gumou, aby ste ju mohli mať celý deň na sebe. **Zbieranie koralov a ulitníkov je úplne zbytočné, nakoľko všetky morské príšerky sú prísne chránené a na letisku preskenované batožiny prísne pokutované v tisícich dolároch.** Vo vode sa dá vydržať prakticky celý deň.

Fotiť sa dá čokoľvek, v rámci slušnosti osôb sa treba opýtať. Budovy a ostatné sú bez problémov, výnimkou sú policajné a vojenské objekty, mosty a letiská, moslimské mešity môžete fotiť aj z vonku aj z vnútra, ale len od dverí. Vojsť nemôžete ani bosý.
Kapacita pamäte foťáku je marginálna záležitosť. Doneste si zo sebou CD a v internetovej kaviarni si ich napálite za 10 LE. USB kábel foťáku si nezabudnite doma.

Čo sa týka bezpečnosti, mnohokrát som sa po polnoci prechádzal po uliciach s drahou fotovýbavou, a Arabi sa výslovne nezaujímali čo mám a čo robím. Obchody fungujú asi od 10:00 do noci 1:00.

Arabi alebo arabský svet nie sú špinavý, lenivý a neutláčajú ženy. Toto sú tri najväčšie omyly Európanov. Prvé dva sa dajú vidieť na vlastné oči a z posledného nás vyviedla pani sprievodkyňa zo Slovenska, ktorá je tu dlhé roky vydatá za Egypťana. Dodržiavajú tu kultúrne a historické pravidlá, ktoré obom stranám vyhovujú.

Výstavné asociálne prípady a jedinci sú aj tu. Arabi, aspoň v Hurgade ale ani inde v Egypte nekradnú! Tovar sa bežne necháva cez noc na ulici.
Napriek tomu, že je tu oveľa teplejšie. Pojem európskej siesty je tu neznámy. Vďaka veľkým teplotám sa tu pracuje oveľa pomalšie, ale aj vytrvalejšie. Primárnym cieľom v Arábii je, aby bolo dokončené dielo vyčačkané, ligotavé a na prvý pohľad oku lahodiace, sme predsa v oriente. Detaily a inžinierske presnosti ich nezaujímajú. Dosť často má človek dojem, že meter alebo iné meradlo ani nepoznajú. Či je jedna lampa na stene vyššia alebo jeden šuflík nižšie, alebo okná na budovách nie sú úplne v rovnakej výške to tu vlastne nikoho nevzrušuje. Ak sa ubytujete vo výškovom hoteli a na strechách budete vidieť strašný neporiadok to ešte neznamená, že Arabi sú bordelári. Orientálne

stavby nepoznajú pivnice ani škridlové strechy. To čo my Európania skladujeme v pivniciach a na povalách, to isté robia Arabi na svojich strechách.

Skúsil som samozrejme aj vodnú fajku. Slávnostne som predtým fajčieval klasickú fajku, no arabský tabak je o mnohokrát silnejší ako náš fajkový. V každom obchodíku vás budú núkať ibištekovým čajom. Kľudne ho môžete prijať, nijaké žalúdočné alebo iné ťažkosti nedostanete (osobná skúsenosť). Dokonca vám urobí dobre, znižuje krvný tlak a posilňuje odolnosť kože na pražiacom slnku. Dokonca by som odporučil si kúpiť ho na doma. 1 kilo stojí asi 30 LE. Samozrejme cena bude na začiatku vysoká a musíte zjednať.

Dobrá správa pre fotografov - slnko je skoro vždy nad hlavou. Fotografovať sa dá do každého smeru. Problémom je len smer hore (vysoké budovy a palmy). Doniesol som si repelent, ale v Hurgade je to absolútne zbytočné.

Naviac zopár dobrých rád. Plavky, najlepšie bermudy klasické - vďaka odieraniu a vysokému obsahu soli (o 35% viac ako ostatné moria) vám na tretí deň vyderú sedací sval a je to dosť nepríjemné. Pred príchodom do Egypta trénovať kožu a slniť doma. Chrbát a horná časť nestačí. Počas šnorchlovania a obdivovania koralových útesov vám zaručene zhorí zadná strana nôh. Druhá možnosť je natrieť sa krémom faktorom 30 a prísť domov biely. Vaším známym potom musíte vysvetľovať, kde ste vlastne boli na dovolenke, a či ste si náhodou nepomýlili linku do Nórska.

Plážové gumové papuče som už spomínal. Jednoznačne kvalitný šnorchel, okuliare a plutvy. Ak vás zoberú na giftun, tak vám dajú trubice. Trubice sú ale značne opotrebované a vyfukovací ventil na vodu prepúšťa. Toto kvalitné vybavenie budete potrebovať ak vás vyhodia niekde ďalej od pobrežia ku koralovým útesom. Sú tam totiž morské prúdy a buď musíte plutviť proti alebo sa udržiavať na jednom mieste. Aj s plutvami je táto činnosť počas 3 – 4 hodín celkom dobrý tréning. Nezabúdajte, že celý čas vám praží africké slnko na zadok, aj keď vďaka studenej vode to nie je cítiť. Dnešné moderné silikónové okuliare neplávu, aspoň moje neplávali. Pred šnorchlovaním sa o tom presvedčite, ak vám spadnú do vody - máte po nich. Kvalitné okuliare a trúbka stoja od 550 – 700 Sk. Morské potvory jednoznačne odporúčam nechytať, pichajú, pália alebo hryzú. Veľká ligotavá zelená ryba, asi ako náš 1 – 2 kilový kapor čo sa nebojí, má 1 – 2 centimetrové zuby.

VÝLET GIFTUN

Ráno sme sa svojvoľne zobudili pred piatou hodinou. O 4:59 hod. som stihol z balkóna odfotiť východ slnka. Prípravy raňajky a ostatné každodenné starosti trvali do 9:00 hod. Od 9:00 do 9:15 odchod do prístavu autobusom. V prístave nás čakal obsluhujúci personál CK Orostours. Každý účastník dostal plutvy, okuliare a trúbku podľa potrebnej veľkosti. Nastúpili sme na dvojpodlažnú loď zo zásobou potravín na 1 obed, vodou a menším množstvom Coca – Coly.

Tu by som chcel poznamenať, že v oriente sa nepije sóda a ani nič studené okrem coly. Piť ľadovú sódu pri teplotách nad 40 – 50oC nemôže dobre skončiť. Najčastejším nápojom je ibištekový čaj, po arabsky karkadé.

Loď bola priestorná, pohodlná a z väčšej časti zatienená. Bolo tu WC aj jedáleň. Spomenul som si na výhliadkovú plavbu v Bulharsku s loďou, ktorá pripomínala upravený vodotesný autobus MHD. Po pol hodine plavby sme uviedli vrak podobnej lodi. Pre istotu som sa opýtal či tam skutočne havarovala alebo je to len turistická atrakcia. Totiž vynaliezavosť arabov nemá nijaké hranice.

Príchod na ostrov bol bezproblémový. Na ostrove je nádherná piesočnatá pláž, veľmi plytká voda a samozrejme koralové útesy. Nezabúdajte, že sa nachádzate na území národného parku, preto všetko pre oči a nič pre ruky. Kým sme sa kúpali personál sa venoval príprave obeda. Je zaujímavé, že celkove Arabi menej solia, aby asi nemuseli toľko piť.
Po obede nasledovala krátka plavba a doplnenie tekutín. Loď kotvila v mori ďalej od pobrežia a nasledovalo kúpanie v mori a šnorchlovanie pri koralovom útese. Bolo to ako v rozprávke. Nenachádzam slov na vyjadrenie tej morskej nádhery.

Príchod domov bol bezproblémový. Odovzdanie šnorchlov na pobreží. Na výstup z lode zrovna nemajú platné normy EU ani mostíky nijako super bezpečné , ale osobná ochota a pomoc arabov

všetko vynahradí.

(Dodatočne musím opraviť videl som špinavých arabov, poľnohospodárov na poliach, ale ani u nás nikto nepracuje v obleku, ale v špinavých pracovných šatách.)

LUXOR – KARNAK

Odchod z hotela bol o 5:30. Balíček namiesto obeda bol samozrejmosťou. Autobus sa zastavil ešte pri ďalšom hoteli pre cestujúcich. Začiatok cesty nám lemovali púšť a Červené more, bónus bol východ slnka nad Červeným morom. Dorazili sme do mesta Safaga. Je to akási zberná stanica, kde sa z autobusov vytvárajú konvoje.

Safaga je známa aj svojim liečivým čiernym pieskom. Ak si chcete odfotiť nádherné červené pohorie, bizarne rozpukané tvary a formy skál urobte to pred Safagou z autobusu. Pochvala patrí naším arabským šoférom, ktorý prišli z vyleštenými oknami. Parkovisko v Safage, kde sa vytvárajú konvoje, je vojenský priestor. Fotiť sa tu nesmie a ani nedá, nakoľko je tam mizerný výhľad a veľký prach.

Po zoradení vyrážame s vojenskou a policajnou ochranou na Luxor. Za Safagou nasleduje nádherné údolie cez Červené pohorie obklopené čarokrásnymi horami, takže kamery a foťáky majte pripravené. Kde tu pobehujú aj beduhínske rodiny, ale to pri tej rýchlosti je umenie zachytiť.

Ďalej nasleduje nezáživná cesta s veľkou kamenistou púšťou lemovanou 2000 m vysokým červeným pohorím. Po 200 km ceste sa nečakane zazelenie. Objavia sa palmy, datľovníky a minipolíčka pozdĺž zavlažovacieho kanála. Samozrejme všetky križovatky a pripojené cesty sú uzavreté políciou alebo egyptskou armádou – máme všade voľný prechod. Začínam sa tu cítiť ako minister na dovolenke. Je prekvapujúce, že napriek týmto opatreniam sú obyvatelia bezhranične zdvorilí a usmievajú sa od ucha k uchu. Môj 6. zmysel mi našepkáva,, že to na nás nehrajú.

Popri kanáloch žijú roľníci v obyčajných hlinených chatrčiach. Niektoré sú naozaj v úbohom stave, môžu si to dovoliť. Tu sa dá spať aj pod holým nebom. O pol deviatej večer je 37oC. Najdôležitejšie je dobrá ohrada, aby dobytok v noci neušiel.

ÚDOLIE KRÁĽOV

Prvou zastávkou bolo Údolie kráľov. Po zakúpení lístkov, ktoré sú zahrnuté v cene zájazdu nám bolo oznámené, že filmovať sa vôbec nesmie a fotiť len vonku. Prestúpili sme si na vláčik - motoráčik. Na mieste sme sa prebojovali cez tlupu nesmierne dotieravých predavačov. Radím vám nič tu nekupovať, predávajú samé napodobneniny a nekvalitné šabraky. Celkove tu budete potrebovať dve veci fotoaparát a vodu. Nezriedka tu dosahuje teplota, ak nefúka vietor, 55oC a viac.
Výklad a informácie sme mali vynikajúce vďaka pani sprievodkyni Janky z CK Orostours. Celková prehliadka netrvá dlho, nakoľko je prístupných vždy len niekoľko hrobiek.

ALABASTROVÁ DIEĽŇA

Na úpätí Údolia kráľov nás zaviedli do alabastrovej dielne. Výrobky boli naozaj krásne a všetky boli z kameňa a nie zo sadry a z plastu. Ceny boli dosť pohyblivé ako to býva všade v oriente. Dve sošky, jedna z malachitu a druhá z lapis lazury stáli 180 LE. Veľkosti asi nad 10 cm. Inak jeho drzosť nepoznala hranice, stále mi mrmlal do ucha – euro, euro, euro, euro.... Robil som sa, že nerozumiem.
V dielni sme samozrejme dostali aj surové alabastre – zase za bakšiš. Cenu som stanovil na 5 LE. Akonáhle zbadali, že som ochotný platiť – pribehol chlap ďalšími kusmi kameňa. Dostal 2 LE. Málilo sa mu. Nakoniec si dal tú drzosť vypýtať aj moje pero.

Po príchode domov nasledovalo nepríjemné prekvapenie. Pri vybaľovaní sošiek z alabastrovej dielne boli obe sošky (jedna z Malachitu a druhá lapis lazury) podozrivo ľahké. Pred pár rokov som opracovával kamene, urobil som pár primitívnych testov, a na 100 % som sa presvedčil, že sochy sú z plastu. Tie sochy čo som zobral z police boli z kameňa. Vymeniť ich musel, keď ich balil a ja som sa kutral v peňaženke za bakšišom. Teraz už to nezmením.
Dobrá rada pre všetkých, ak si niečo vyberiete v alabastrovej dielni, či už na úpätí Údolia kráľov alebo hocikde inde, už to viac z ruky nepustite za žiadnu cenu, nech vám hovoria alebo sľubujú

hocičo!

LUXOR

Po návrate do autobusu sme sa vydali smerom na Luxor. Prednáška sprievodkyne bola excelentná! Po Luxore nás autobus zaviezol na breh Nílu. Bolo tam veľa pouličných predavačov a deti, ktoré vám núkali kvetinu za bakšiš. Sú to vlastne žobráci, ale korán zakazuje pýtať peniaze za nič, takže vám dávajú ako niečo. Policajti ich samozrejme vytrvalo od nás odháňali.

Prvé čo som si všimol je, že Níl je krásne čistá rieka. Voda v termálnom kúpalisku u nás je pred vypustením bazénu oveľa kalnejšia ako voda Nílu. Na druhej strane rieky nás čakal vynikajúci obed s arabskými špecialitami. Po obede nasledoval nákup zaručene pravých zlatých a strieborných príveskov za asistencie pani delegátky.

KARNAK

Z jedálne sme sa peši presunuli k chrámovému komplexu Karnak. Nasledovala podrobná prehliadka a absolútne podrobný výklad. Jediná chyba krásy bola obrovská masa ľudí a fotiť sa dalo len veľmi ťažko. Dobré fotky bez ľudí len s krásami architektúry je celkovo problém v Egypte urobiť. Chce to čas a toho sme mali permanentný nedostatok.

PAPIRUS

Nasledovala návšteva papirusového inštitútu v akejsi odľahlejšej časti mesta. Nákup papirusov. Ceny neboli nízke, ale dali sa vydržať. Papirus väčší o niečo ako A4. S napísaním 3 mien na mieste a perfektné zabalenie stojí 140 LE. Fotiť sa vraj nesmelo, ale ja som urobil dve fotky. Už nás čakala len cesta domov popri nílskych kanáloch a úrodných políčkach a nehostinnej ale krásnej púšti.

ALF LEILA

Kultúrny program: Cena bola 20 $. Myslím si, že to stálo za to!
Prvá časť bola príšerný hrozitánsky gýč pre tupých nemeckých turistov. Po nemecky nebudem rozpisovať detaily. Proste hrôza! Druhá časť by sa dala nazvať upravená arabská hudba a tance pre európske oko a ucho. Výnimkou bol tanec krútiaceho sa derviša v sukni a posledná časť brušného tanca, kde hrali len arabské bubny. Nádhera a ešte raz nádhera! Každý nech sa rozhodne či mu to stojí za to. K foteniu toľko, že stojan a dobrá pozícia je nutná, ostatné sa dá vyčítať z exif údajov.

5.7.2006

Dnešný deň - o ktorom neviem aký je, a koľkáteho je, plynie odpočinkom na pláži a písaním poznámok a príprav na zajtrajší výlet do Káhiry. Z Káhiry vám určite donesiem podrobnú reportáž. Budem sa snažiť byť aj naďalej nestranný a nezaujatý a bez filtra európskych predsudkov, pozerať, pozorovať tento nádherný arabský svet....

KÁHIRA

Odchádzame o 2:10 v noci, mierne ospalí, ale o to väčším elánom. Raňajky ako balíček a budenie telefónom je samozrejmosť tunajšieho hotela. Príchod do Káhiry nebol úplne načas vďaka tunajšej chaotickej premávke.
Po dlhšom čase pozorovania musím konštatovať, že každý arabský šofér musí byť hlboko veriaci moslim. V doprave tu totiž neplatia nijaké pravidlá, premávka tu len chaoticky plynie. Ak je už naozaj zle, postaví sa na chodník policajt a pokojne si pokyvuje rukami sem-tam. Tomuto riadeniu rozumie len miestny šofér. Prechody myslím vyznačené nepoznajú v celej Káhire. Chodci chodia ako chcú. K tomu musíme ešte prirátať somáre, kone, ťavy a byvolí. Je nanajvýš zaujímavé, že napriek tomu sa tu nikto nerozčuľuje, len trúbia takmer stále a všade.

Druhá vec čo si našinec všimne je obrovský neporiadok a nesmierne veľa smetí na brehoch kanálov. To riešia už po tisícročia nasledovným spôsobom.: najprv smeti, potom vrstva piesku = humus. Potom zase, stále dookola problém je ten, že počas storočí sa zmenila konzistencia odpadov a tento

odveký spôsob neúčinkuje efektívne. Smutné je, že tieto zavlažovacie kanály používajú aj na pranie a kúpanie. Kde – tu sa našiel aj zdochnutý vták a videl som aj zdochlinu byvola.
Krokodílov som nikde nevidel. Po tom humuse čo som v tých vodách videl, ani sa nečudujem, že okolo podaktorých sídlisk bol tiež parádny bordel. Našťastie toto upratať nebola moja úloha, a sediac v klimatizovanom autobuse som nad týmto ich problémom raz-dva povzniesol.

Venujme sa teraz príjemnejším udalostiam, pamätihodnostiam starobylej egyptskej kultúry. Kráľovské hrobky, mastaby, Memnónove kolosy, zádušné chrámy a samozrejme pyramídy. Ich úchvatnú veľkoleposť si človek uvedomí až pri ich tesnej blízkosti. Veď len sfinga je 40 metrov vysoká a pri pyramídach sedí ako trpaslík. Veľká Alabastrová mešita a koptská štvrť.
Do mešity je dovolené vojsť aj pre turistov. Ženy musia byť vhodne oblečené, ak nie sú - dostanú dlhé zelené rúcho. Samozrejme sa musíte vyzuť. Najlepšie urobíte, ak si dáte dolu aj ponožky.
Fotiť sa môže aj v koptských kostoloch aj v mešite. V koptskej štvrti sa nesmie používať blesk. Okrem mňa toto pravidlo asi nikto nedodržal, blýskalo sa ostošesť. Vo veľkej mešite je jedno s čím fotíte, ale stojan vám zobrať dnu nedovolia. Považujem to za diskrimináciu profesionálov! S bleskom bohvie akú fotku neurobíte a bez stojanu sa fotí len veľmi ťažko. Napriek tomu som pár záberov urobil. Ak budete chcieť fotiť a topánky v rukách vám budú zavadzať (prekážať) nikdy ich nedávajte tam, kde je koberec, ale k stĺpom na kameň a zásadne s podrážkou smerom hore. Len tak capnúť baganče ako u nás (dolu podrážkou norm. položené) je v mešite obrovská urážka islamských tradícií.

V Hurgáde som sa nestretol, ale v Káhire som videl mužov s tmavším fľakom v strede čela. To sú tí najhorlivejší mohamedáni. Ten fľak majú na čele od neustáleho modlenia sa.

Káhirský trh je zážitok sám o sebe. Základným pravidlom je, ako sa do hory volá tak sa z hory ozýva. Ak na vás predavači drzo pokrikujú, kľudne môžete na nich drzo nakričať naspäť. Nebojte sa ich, určite vás za to nezbijú. Turista je v Egypte svätá krava a strážia si nás tu ako oko v hlave.
Ak chcete vyjednávať skúste sa držať nasledovaného pravidla. Napríklad vyvolávacia cena je 200 LE. Povedzte polovicu a ešte o 40 % menej, takže 60 LE. Ak začnú lamentovať a nariekať aký ste úžerník Alibaba, alebo hrať divadlo, máte vyhrané. Ak vám ale tovar vytrhnú z ruky a hrajú sa na urazeného, tak predávajú kvalitný výrobok a spustia najviac 20 % z pôvodnej ceny. Toto teoreticky funguje, ale prakticky medzi týmito dvoma možnosťami je nesmierne veľa odtieňov a prechodov a v praxi to funguje oveľa zložitejšie.
V prvom rade si musíte urobiť na nákup dostatok času. A toho je pri jednodňovej Káhire permanentný nedostatok. Na dvojdňovú bolo málo záujemcov takže sa nekonal. Príchod domov bol asi o polnoci samozrejme so zabezpečenou neskorou večerou.

SAHARA SAFARI

Odchod bol poobede o 16:00. Nasadli sme do dvoch džípov a hor sa do púšte. Ak ste nezažili pocit voľnosti a neobmedzeného priestoru, tak tu si to môžete vychutnať do sýtosti. Nedohľadná rovina púšte v diaľke s panorámou 2000 m vysokého červeného pohoria je nádherná. Počas cesty do beduínskej osady sme viackrát zastavili či už fotiť fatamorgánu alebo si len tak vybehnúť na skalnatú vyvýšeninu a zbehnúť do púštnych pieskových dunách.
Táto oblasť púšte je známa bohatstvom minerálov a drahokamov ako Lapis Lazury, Malachit, zelená žula Onyx, alabaster a ešte mnoho ďalších. Ak si chcete niečo pekné nájsť, určite sa nehrabte medzi kameňmi rukou. Ja som si našiel v beduínskej osade trochu hrubší konár a tým som sa hrabal medzi kameňmi. Medzi puklinami a kôpkami kameňov odpočívajú rozličné púštne príšerky, z ktorých sú podaktoré veľmi jedovaté. Našiel som zopár veľmi pekných kryštálov, zelenú žulu a jeden malachit. Ak si chcete zobrať trochu púštneho piesku domov, myslite na to dopredu a nachystajte si menšiu umelú fľašu. Tenká igelitová taška sa vám zaručene vyderie. Púštny piesok je oproti nášmu oveľa hrubší a ostrejší.

Vodu zo sebou brať je takmer pre každého povinnosť. Všetko ostatné záleží na vás. Ja som mal pevnú uzatvorenú obuv. Mohol som rozkopávať veľké hŕby kameňov a ísť kam sa mi žiadalo. Celé safari sa dá zvládnuť aj v gumených papučiach, ale celý čas musíte cupitať za vaším sprievodcom.

V osade beduínov nás usadili a ponúkli čajom. Podaktorí vypili, iný zas nie. Ďalšou špecialitou boli palacinky bez kvasu upečené na veľkom okrúhlom plechu, pod ktorým sa kúrilo sušenými ťavími bobkami. Palacinka bola výborná. Chutila ako naša, ovšem bez cukru. Pre prípadných pochybovačov

a fajnovkárov vám viem osobne potvrdiť, že vykurovanie na ťavích bobkoch nijako neznižuje kvalitu palacinky ani kvalitu okolitého ovzdušia. :-)

Ďalším programom bola prehliadka takmer 30 metrovej studne. Vodu v púšti nájdu pre beduínov ťavy. Ťava je schopná zacítiť vodu do hĺbky 25 – 30 m. Na mieste zastaví a začne nohou pohrabkávať v piesku.

Pozreli sme samozrejme mešitu, do ktorej samozrejme zase nemôžete vojsť. Zlatým klincom programu bola prehliadka beduínskeho shopu. Hlavne pre nich, aspoň si zarobili. Tu veľmi záleží na vašom sprievodcovi ako pozná tunajšie výrobky a bylinky. Ak niečo potrebujete určite si to kúpte. Manželka mala už druhý deň zažívacie ťažkosti. Kúpila si nejaké bylinky, z ktorej jej hneď urobili čaj. Do večera jej nič nebolo. Bylinka bola na počudovanie oveľa účinnejšia ako egyptský liek antinal. Tu musím zdôrazniť, že je potrebná absolútna spolupráca s vaším sprievodcom. V dedinke, kde sme boli my, miestny obyvatelia nevedeli počítať ani rozmieňať peniaze.

S prácou našej sprievodkyne p. Janky som bol veľmi spokojný, ale určite aj ostatní. A nakoľko toto bolo naše posledné stretnutie pred odletom, chcel by som poďakovať za všetky jej profesionálne výklady pri egyptských pamätihodnostiach a osobnú pomoc pri veľmi častých jazykových problémoch s miestnymi obyvateľmi a za to, že vďaka nej sme mohli spoznať ja miestne zvyky tejto nádhernej krajiny. To ďakovanie patrí aj Tomášovi, ktorý nám tiež po celý čas pobytu pomáhal a staral sa s ostatnými miestnymi obyvateľmi, aby nám v pamäti ostali nezabudnuteľné, fantastické spomienky.

Ďalej už pokračovala záverečná fáza výletu. Neskorý obed z privezených potravín. Výstup na menší kopček odkiaľ bol nádherný výhľad na západ slnka spoza vrcholu červeného pohoria. Pred odchodom nám ešte miestny obyvatelia zaspievali a zatancovali. Nástup do áut a priamou cestou po púštnom piesku domov.

POSLEDNÉ DNI

Posledné dva dni plynuli monotónnym kúpaním sa buď v mori, alebo v okolitých bazénoch. Na letisku nás večer čakal nádherný západ slnka, snáď najkrajší počas celého pobytu. Ako rozlúčka po odlete z okien lietadla - vychádzajúci mesiac v úplnom splne.

POZNÁMKY

Počas pobytu na ostrove Giftun a safari výlete vás príde filmovať chlapík s kamerou. Cena filmu je 120 LE. Na DVD nečakajte DVD kvalitu. Povedal by som, že pomer cena a kvalita je mizerná. Neviem ako to vyzerá na TV, ale v počítači sú farby a kvalita obrazu hlavne z púštnej safari veľmi mizerné. Druhé DVD Giftun celkom ujde. Sľubovaný bonus o Egypte a Červenom mori bol, ale nie v češtine ako nám bolo povedané. Názvy súborov *.mpg sú v arabštine. Filmy nešli otvoriť ani vo windows media player a ani v BS Plyaer-i. Našťastie sa mi ich podarilo exportovať do Virtual Dub a ďalej upraviť na pozeranie. Bonus k DVD Giftun bolo SVCD s podmorským svetom Červeného mora. Veľmi pekne spracované a bez technických problémov plne funkčné.

. Celkom arabský svet je dosť hlučný. Neustále vytrubovanie áut do neskorej noci. Stále vás oslovujú a nahlas vábia do obchodov. Ak sa Arabi medzi sebou bavia máte z toho dojem, že hneď vytiahnú nože a skočia po sebe, ale to nie je tak. Charakter ich jazyka v tomto ohľade je arabčina, podobná ako taliančine. Pod balkónmi hotelov hučí neustále klimatizácia. Podotýkam, že je to stav, kde bývam ja.

Balkón otočený do centrálneho nádvoria hotela alebo hotel Golden 5*****, kde je vôkol len nehostinná púšť a je od všetkého ruchu ďaleko, vám poskytne možnosť na tiché rozjímanie. Napriek tomu všetkému neľutujem to, kde som, a za nič by som to nevymenil. Sledovať celodenný a hlavne večerný život orientu z balkóna je nezabudnuteľný zážitok.

Pracujúcich žien je tu veľmi málo. V arabskom svete žena nemusí pracovať ak nechce. Muž sa musí plne postarať o blahobyt rodiny. Ak sa chce oženiť, musí kúpiť dom alebo byt. Také čosi, že podnájom tu nie je. Vďaka tomu je prispôsobená aj bytová politika vlády. Pri kúpe nového bytu je majiteľ oslobodený od platenia vody na 7 rokov a ďalšie nájomné neexistuje. Byt je váš a ostáva vám len účet na elektrinu.

Ak si toto budúci ženích všetko zabezpečil, môže prísť nastávajúca nevesta do prázdneho bytu, ktorá si povie čo všetko bude potrebovať. Ak aj toto majú za sebou, príde matka nevesty všetko skontrolovať. Ak nebodaj niečo chýba, trebárs pračka alebo umývačka riadu, a záleží od sociálneho postavenia rodiny, svadba sa odkladá do doby, kým toto nie je zabezpečené. Pred svadbou ešte ženích dáva rodičom jednorázový dar v hodnote asi našich 60 000 Sk. Po svadbe si nevesta nesie so sebou len obrovskú hŕbu šiat, aby mohla ukázať svoju krásu svojmu mužovi. Stará sa o domácnosť a o blahobyt rodiny. Muž je tu hlavným živiteľom. Nakoľko založenie rodiny je v arabskom svete obrovské ekonomické bremeno, vláda sa snaží týmto všemožným spôsobom napomáhať.

Sociálna politika Egypta, ale aj ostatných štátov Arábie, je vysoko ústretová a snažiaca sa všemožnými spôsobmi napomáhať zakladanie mladých rodín či už je to bytová politika, výhodné pôžičky alebo štátom regulované ceny nehnuteľností... atď. Príkladov je nesmierne mnoho. Takže ak nabudúce uvidíte vo vašej komerčnej televízii mozog vymývajúci o zúrivých arabských chudákoch, vedzte, že sme hospodársky, politicky aj ľudsky 100 rokov za opicami oproti nim! Či sú to služby alebo ich správanie sa, prirodzená ochota pomôcť hocikde a hocikedy, nikto sa neponáhľa a neznervózňuje. Čo platí v spoločnosti, platí aj v rodine. Arabský muži milujú svoje ženy aj deti a je im to jedno či je to dievčatko alebo chlapec. Nikde som nevidel povýšenecky sediacu hlavu rodiny, ale milujúcich oteckov, ktorí sa radostne kúpali v mori s dcérkami aj synmi a so ženami. Veď je to aj zbytočné písať, stačí prísť a chodiť s otvorenými očami.

Arabská spoločnosť je dynamická života schopná kultúra, ktorá má obrovskú budúcnosť. Aj ľudia sú tu na prvý pohľad oveľa zdravší. Za celých 12 dní som vysedával na balkóne - kašliac na klimatizovanú izbu. Len 2 postarších arabov okolo 40 – 50 rokov som videl chodiť s palicou. Uhrovitú, rapavú pleť ako majú mnohé Európanky som nevidel ani u jednej ženy. Len na naozaj mladých dospievajúcich tínedžerkách a chlapcoch. Arabské dievčatá sú veľmi pekné. Napriek tomu, že chodia inak oblečené.

Ak sa chcete s nimi fotiť, opýtajte sa vždy manžela, určite vám to dovolia. Toto nepovažujem za diskrimináciu. Veď aj u nás úradné listy chodia na meno manžela, mená na dverách sú mužské a ak príde opravár do bytu, automaticky sa baví s hlavou rodiny – mužom.

V Egypte je napríklad nepredstaviteľné, aby niekto na verejnosti obťažoval ženu. A také niečo sa nemôže tiež nikdy stať, že predavač je nezdvorilý alebo neochotný len preto, že má malý plat a zlý deň a že kupujúca je obyčajná žena, ktorá sa tomu čo chce kúpiť nerozumie. V našej úžasne rovnoprávnej Európe je toto na každodennom poriadku. Teraz si myslím, že tie extrémne jedinečné negatívne hovadiny, ktoré ukazujú v televízii, robia preto, lebo celá zdegenerovaná európska spoločnosť sa bojí tohto úžasného arabského sveta.

INTERNET CAFE

Jednoznačne odporúčam internetové miestnosti, kde je vypísaná fixná cena. Začínajú sa od 5 LE na hodinu, ale cena je zmluvná. Ja som chodil do Hema-net oproti hotelu Triton. Síce cena bola 10 LE, ale za tú cenu som aj vypaľoval. Inak zohnať v Egypte prázdne CD je celkom problém. V Hemanet je tá výhoda, že nemajú klimatizáciu. Internet majú len 128 kb/s a vďaka tomuto je stále prázdne. Vždy je voľné PC a majú externú vypaľovačku (musíte si ju pýtať).

Opíšem vám zaujímavú príhodu na pobavenie aj poučenie:

Na manželkinu radu "Skús ísť inde, kde je lacnejšie" som išiel o dva bloky ďalej. V prvej internetovej miestnosti (schválne nepíšem café, totiž kávu alebo čaj skutočne dostanete v každom obchodíku, ale tu nie) boli snáď počítače zo začiatku 90 rokov a vypaľovačku nemali. No nič, idem ďalej. Hurá druhé NetCafé s klímou aj s CD-RW. A cena? Položím otázku, 30 LE! Poviem "No". Hneď sa otočím a idem preč.
Inak otočiť sa a odísť pri vysokej cene je vždy silný argument, ktorý na Arabov zaberá. Po mierne krátkom dohadovaní s vypaľovaním došlo na 15 LE. Prišla ďalšia finta nemajú CD, ale hneď donesú. Zatiaľ som si mal sadnúť do vedľajšieho obchodíku so suvenírami a len pozerať. Prišlo CD, vyvolávacia cena bola 20 LE! Nakoniec som zjednal na 6 LE. Ďalší trik, "prosím čakajte." CD som zaplatil, povedal som back a rýchlo som sa vyparil. Vrátil som sa do prekúreného Hema-Net, vložil som mierne poškrabané CD do mechaniky a vypálil som fotky. Potom nasledovalo prekvapenie. CD

vypaľovačka prečítala dáta, ale klasická mechanika nie. Nič som nemohol riskovať. Musel som to urobiť znovu. CD som kúpil vo Fujilab Image Foto Servis za 5 LE, vypálenie v Hema-Net 10 LE a všetko bez problémov. Dobrá rada na záver: CD si doneste z domu a ak sa vám zaplní pamäť hor sa do HemaNet-u J.

4 spôsoby podľa koránu ako ukázniť ženu

Čo stanovuje islamský zákon ako 4 spôsoby ako presvedčovania metóda v prípade neposlušnej ženy

Prvá možnosť pekne trpezlivo dohovárať. Druhá možnosť je zájsť za ich rodičmi a povedať im, sú to jediní, ktorí podľa islamských pravidiel môžu na ženu nakričať. Ďalšou treťou možnosťou je odoprenie sexuálnych radovánok, ale len maximálne na 7 dní. Štvrtá a konečná možnosť je bitka. Ale! Len tak, že žiadna stopa alebo modrina nesmie byť viditeľná. Ak žena nebodaj ukáže rodičom nejaké stopy po bitke, je z toho obrovský rodinný škandál a otec a matka si prídu osobne zmlátiť svojho zaťa.
V rodine platí pravidlo, že muž je telo a žena srdce.

Príchod domov....

Po príchode domov z chudobnej egyptskej krajiny som bol nekompromisne konfrontovaný s rozvinutou západnou kultúrou. Vodič autobusu vetral. Vraj je vonku teplo. Chudák, keby vedel.... Vonku bolo len nezvyklých 25 stupňov. Ďalší šok som zažil, keď po 10 minútach pristúpil akýsi špinavý tulák. To, že je špinavý je ešte OK, ale bol totálne ožratý a nohavice mal ošťaté! Na druhý deň na bratislavskej hlavnej stanici počas chvíľky voľna hlásili v staničnom rozhlase ako má pán cestujúci v noci cestovať, aby ho neokradli a kde nájde železničnú políciu....
Ak sa vrátite z krajiny, kde nepoznajú krádež a v obchodoch nechávajú šperky na noc vo výklade, v krčmách hrajú spoločenské hry a pijú čaj, nikto vás v hocijakú nočnú hodinu nebude so zlým úmyslom obťažovať. Vopred dohodnutú cenu dodržia na slovo aj o niekoľko dní, ak prídete pre tovar. Nikto sa nerozčuľuje a neponáhľa. Ochotne vám pomôžu, aj keď len horko – ťažko hovoríte po anglicky.
Mal by priemerný občan Európy prehodnotiť svoju pyšnú povýšeneckú kultúrnu nadradenosť. V skutočnosti je na to potrebná osobná skúsenosť a naozaj svedomitý sprievodca.
Našťastie sme toto oboje mali. Protiarabská mediálna propaganda je hlúposť, ktorá nemá reálne opodstatnenie a pramení zo strachu pred rozmáhajúcou sa a veľmi životaschopnou arabskou kultúrou. A na záver musím poznamenať, že som bol len v jednej chudobnej arabskej krajine aj to len 12 dní. Rád by som sa poobzeral aj ďalej na východ a napísal vám o tom veľa zaujímavého, ale na to momentálne nemám možnosti ani financie.

Po nástupe do lietadla som si uvedomil ešte jednu skutočnosť. Pani letušky ale aj mnohé európske ženy majú po 30.-ke na bokoch oboch očí vodorovné vrásky. Je to vďaka tomu správaniu, ktorý nám nanucuje blbá propaganda - úsmev. Ráno si úsmev zavesím na tvár a večer si ho zvesím. Ale sa vlastne nesmejem, len tak vyzerám. Arabské ženy tento druh vrások nemajú. Majú vrásky inde, ale rovné vrásky pri očiach im chýbajú.

Adresa zdroja (modified on 14.02.2009 - 23:28):http://sturovo.com/drupal/04-06-2008/125/blogy/ako-bolo-v-egypte-v-roku-2006

Odkazy
[1] http://sturovo.com/drupal/04-06-2008/125/blogy/ako-bolo-v-egypte-v-roku-2006